

Добрица Ерић

ЧАРДАК ИЗМЕЂУ
ЧЕТИРИ ЈАБУКЕ

Библиотека
EX CORDE POESIS

Уредник
Радован Поповић

Црп̄ежи
Добрица Ерић

Црп̄еж на корицама
Радослав Зечевић

Књиу ойремио
Вељко Тројанчевић

Ову, своју последњу књигу, лично је приредио аутор.
Књига је одштампана захваљујући
господину Јовану Оташевићу.

Добрица Ерић

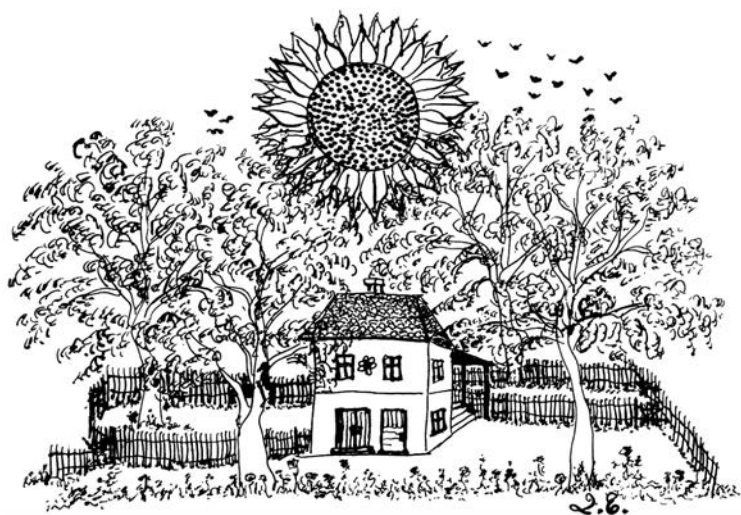
ЧАРДАК
ИЗМЕЂУ
ЧЕТИРИ
ЈАБУКЕ

ЛИРСКА ПРОЗА

ГРАФОПРИНТ
Горњи Милановац
2021.

† *Брайшу Добривоју*

ЧАРДАК ИЗМЕЂУ ЧЕТИРИ ЈАБУКЕ

Мој Чардак стоји између четири јабуке.

Има три одаје на небу и две у земљи, петора врата и седам прозора кроз које гледам у свет.

Мој чардак и на небу и на земљи до недавно беше пун гостију и голубова, сад смо само ја и мишеви што буше дуваре и грицкају ми књиге.

Брат ми се закључао у грумен земље и претворио у црни камен и ружу.

Моји родитељи живе у другој кући, мемљивој од Очевих уздаха и од Мајчиних суза.

Троје моје деце поодлетало у свет као и голубови с тавана.

Моје бивше драгане намештају другима постеље, а ја своју намештам сам.

Она коју сањам далеко је од мене и не може да дође ни онда кад ми је најхладније.

Па ипак, мој Чардак стоји између четири јабуке као између четири годишња доба и гледа на четири стране света.

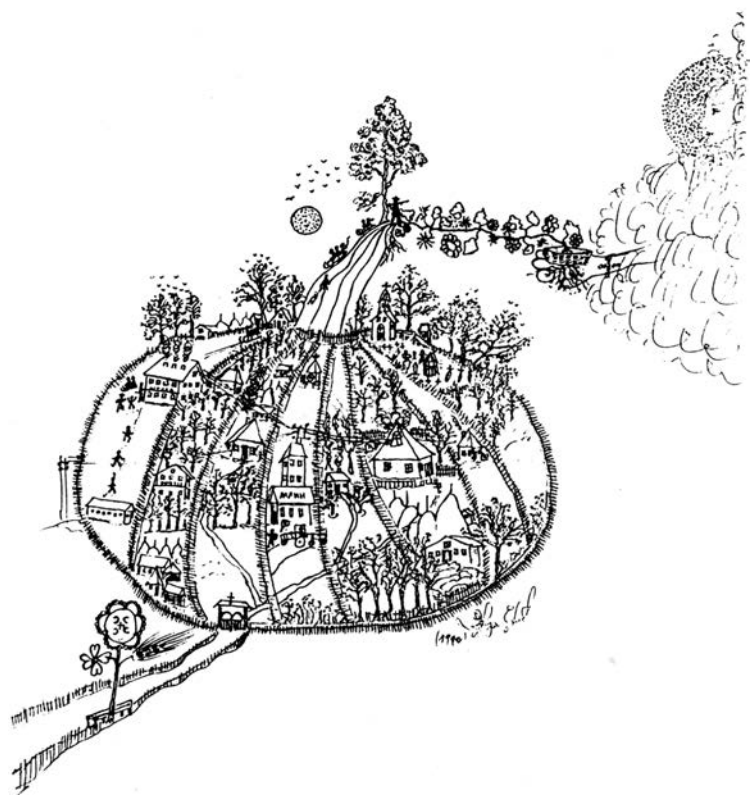
С једне стране је Пролеће, с друге Лето, с треће Јесен, с четврте Зима.

Ветар не може да се прикраде ни с једне стране света а да га моје јабуке не осете.

1.

**ЈУТАРЊИ ГОСТ
МОЈЕ ИСТОЧНЕ ЈАБУКЕ**

ДЕТЛИЋ

Кад ми детлић разбије јутарњи сан, ја знам да ће ми дан бити ваљан и леп.

Та птица шаренперка с оштрим кљуном чест је гост мојих јабука.

По ситном иверју звука које ми пада у собу ја увек распознајем с којом јабуком детлић разговара, код које доручкује.

Јутрос је детлић гост моје Источне јабуке, јабуке пролећа, и ја већ чујем како се у њеној доњој крошњи дошаптавају ројеви пупољака, сазвежђа будућих плодова.

КОПЊЕЊЕ

Копни, у просјачким прњама, бели господар снег.
Једе га сунце, једе га земља, једе сâм себе.

Беле се још само врхови најлепших брда и главе најмудријих стараца.

Колики беше снег, толико је сад блато, толики ће нам бити озими усеви, трава и детелина.

ОКЛЕВАЊЕ

Све те мами да пођеш, и све ти каже: иди, пре него што дрвеће набрња и птице дођу, али ти опет

оклеваш, као и увек: треба да саградиш чун а нисам вичан томе, јер путеви и потоци више се не разликују.

Па стојиш, неодлучан и бос, пушташ жиле у масно блато и осећаш како ти се руке гранају и прсти пупе.

А бесна кобила река носи труле самаре ћуприја у Мораву, у Море, и свако мора остати на обали на којој се затекô док мутна вода не прође.

А после ће већ бити касно за одлазак, као и увек.

ОСЛУШКИВАЊЕ

Деца ослушкују гласове љубичице и прикрадају се шумарку.

Моје четири јабуке ослушкују разговор дечјег дисања и лепршања цветова.

Ја ослушкујем моју Источну јабуку и знам докле је пролеће стигло.

Само куцање мог срца не ослушкује нико, сем уво моје Мајке прислоњено уз рапав зид Чардака с којег се осипа креч, али ни она не зна докле сам ја стигао.

ЗАВИСТ

Четири јабуке, четири беле девојке, засипају ми постељу бехаром.

Ово доба моје љубави припада источној јабуци, која је сваког јутра све лепша и гиздавија.

Чујем како њене сестре куде код ветрова и наговарају детлиће да јој изваде срце, и питам се да ли је дрвеће примило порекло од својих калемара или су људи стекли пороке једући плодове дрвећа?

Сва туђа грубост мравима, само наша нежност пчелама!